

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/266/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212743
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512212743.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu B. O. X., X..H..E., X. X.Í. Q. W., F. Č.. X, IČO: XX XXX XXX, N. S. O., X..H..E., X. X. Q. W., F. X, IČO: 36 613 843, proti žalovanému X. X., A.. XX.XX.XXXX, W. P. A. W., W. Č.. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa M., X. X. Q. F., A. D. X, G.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. G. Š., advokátom, so sídlom vo Svidníku, ul. X. M. XXX/XX,, v konaní o zaplatenie 101,24 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo 07.03.2013 č.k. 18C/261/2012-87 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o náhrade trov vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na účet jeho právneho zástupcu v sume 58,15 euro do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom konania a vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice - okolie (ďalej iba súd prvého stupňa) rozsudkom zo 07.03.2013 zamietol žalobný návrh žalobcu na zaplatenie sumy 101,24 eur s úrokom z omeškania, v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným účastníkom náhradu trov konania nepriznal a v právnom vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta v sume 19,38 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie o zamietnutí žalobného návrhu súd prvého stupňa odôvodnil premlčaním pohľadávky vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote podľa Občianskeho zákonníka. Výrok o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným odôvodnil podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a uviedol, že úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli a neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania. O náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného rozhodol rovnako podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pričom na rozhodnutie o výške trov konania aplikoval aj ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ktoré umožňuje súdu nepriznať alebo znížiť trovy konania v drobných sporoch, ak sú neprímerané voči pohľadávke. Súd prvého stupňa uviedol, že vedľajší účastník na strane žalovaného si uplatnil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 58,15 eur za dva úkony právnej pomoci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Vychádzajúc zo skutočnosti, že žaloba je na zaplatenie sumy 101,24 eur, ide o tzv. drobný spor. V rámci úvah, či sú neprímerané trovy konania a či prichádza do úvahy možnosť použitia § 150 ods. 2 O.s.p., je potrebné prihliadať na charakter uplatnenej pohľadávky, na okolnosti, ktoré žalobcu viedli k jej uplatneniu na súde, na postoj a správanie sa žalovaného a tiež na okolnosti poskytovania právnej pomoci. Pokiaľ ide o charakter pohľadávky, predmetom konania bolo vymáhanie zmluvných povinností, konkrétne splátok úveru. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, vyčíslené trovy predstavujú viac ako 1/2 žalovanej sumy. Súdu prvého stupňa

je z rozhodovacej činnosti známe, že advokát JUDr. Igor Šafranko zastupuje vedľajšieho účastníka na strane žalovanej v obdobných veciach v desiatkach až stovkách iných sporov. Ide teda o vzťah na základe individuálneho plnomocenstva len pre predmetnú vec. Vzhľadom na totožný právny problém je prácnosť jednotlivých administratívnych prác aj právna náročnosť jednotlivých úkonov právnej pomoci značne znížená. Súd prvého stupňa riadiaci sa týmito úvahami dospel k záveru, že v prejednávanej veci je treba považovať za primeranú náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného trovy v hodnote 1/3 z celkovej sumy trov, čo je v danom prípade 19,38 eur.

Proti rozsudku podal včas odvolanie vedľajší účastník, a to iba proti výroku, ktorým mu bola priznaná náhrada trov konania v sume 19,38 eur. Vedľajší účastník navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok a priznal náhradu trov celého konania v plnej výške, čo predstavuje vrátane trov odvolacieho konania sumu 106,78 eur.

Vedľajší účastník je toho názoru, že v spotrebiteľských veciach ust. § 150 ods. 1 a § 150 ods. 2 O.s.p. nie je možné aplikovať za predpokladu, že dodávateľ si uplatňoval nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nárok o použití nekalej obchodnej praktiky, prípadne nárok premlčaný a spotrebiteľ bol v konaní úspešný. Moderačné právo súdu znížiť trovy konania je formulované podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ako právo súdu a nie ako povinnosť. Súd musí vo svojom rozhodnutí náležite a presvedčivo odôvodniť, prečo tak postupoval. Argumentáciu okresného súdu o dôvodoch pre krátenie náhrady považuje odvolateľ za nepresvedčivú a nespravodlivú s poukazom na to, že žalobcovi súd náhradu trov konania za opakované a právne nenárodné žaloby nekráti. Poukazuje na názor Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci 13Co/200/2012. Uvádza, že z hľadiska komplexného poňatia ide o agendu nie jednoduchú, je nákladná a bez advokátov a ich kancelárií neuskutočniteľná. K právu vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania poukazuje na niekoľko desiatok rozličných uznesení krajských súdov z celej Slovenskej republiky.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a zmenil ho tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Vo vyjadrení žalobca prezentuje svoj názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. zastáva tiež názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenia práva, čo je dôvodom hodných osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p..

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že výrok o zamietnutí žaloby, ako aj výrok o náhrade trov konania vo vzťahu medzi účastníkmi konania neboli odvolaním napadnuté a preto nadobudli právoplatnosť.

Predmetom odvolacieho prieskumu je tak iba výrok, ktorým súd prvého stupňa zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 19,38 eur.

Odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa správne aplikoval na rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom ust. § 142 ods. 1 O.s.p., nesprávne však aplikoval na tento vzťah aj ust. § 150 ods. 2 O.s.p..

Ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. upravuje pri rozhodovaní o náhrade trov konania v rámci sporového Občianskeho súdneho konania zásadu zodpovednosti za úspech účastníka konania. Podľa tohto ustanovenia účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže procesné postavenie vedľajšieho účastníka kopíruje procesné postavenie účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, platí, že ak vzniklo právo na náhradu trov konania hlavnému účastníkovi, rovnaké právo na náhradu trov konania vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane. Pokiaľ je vedľajší účastník zastúpený advokátom, tvorí trovy vedľajšieho účastníka podľa § 137 O.s.p. aj odmena za zastupovanie.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Súd prvého stupňa rozhodol o trovách vedľajšieho účastníka tak, že ním uplatnené trovy vo výške 58,15 eur znížil na 1/3 s tým, že na danú vec aplikoval citované ust. § 150 ods. 2 O.s.p..

Odvolačný súd uvádza, že súd prvého stupňa toto ustanovenie nesprávne aplikoval na prejednávany prípad.

Je nepochybné, že predmetom konania bola žaloba o zaplatenie 101,24 eur, čo znamená, že ide o drobný spor (§ 29 ods. 6 posledná veta O.s.p.). Predpoklady pre aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. sú však priamo v tomto ustanovení stanovené kumulatívne tak, že dávajú súdu moderačné právo vo vzťahu k trovám konania vtedy, ak ide o drobný spor a ak sú zároveň trovy konania neprimerané voči pohľadávke. Iba za kumulatívneho splnenia týchto dvoch predpokladov môže súd takéto trovy nepriznať alebo znížiť.

Súd prvého stupňa aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. odôvodnil tým, že ak výška trov právneho zastúpenia je 58,15 eur, sú takéto trovy neprimerané voči pohľadávke na zaplatenie sumy 101,24 eur. K tomu ďalej dodal, že advokát vedľajšieho účastníka ho zastupuje v obdobných veciach v desiatkach a stovkách iných sporov a nejde o vzťah na základe individuálneho plnomocenstva pre danú vec.

Odvolačný súd je toho názoru, že pre správnu aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. je významná interpretácia pojmu neprimerané trovy voči pohľadávke.

Zákon priamo neustanovuje, aký pomer výšky trov k výške pohľadávky je potrebné považovať za neprimeraný. Preto je vždy potrebné rozhodovať s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu, ako aj na to, aby sa dosiahol účel súdneho konania, ktorým je spravodlivé a zákonné rozhodnutie vo veci. Dôvodová správa k ust. § 150 ods. 2 O.s.p. vychádza z praktických poznatkov, že často v drobných sporoch trovy konania niekoľkonásobne prevyšujú uplatnenú pohľadávku.

Odvolačný súd je preto toho názoru, že pokiaľ trovy konania, ktoré je potrebné považovať za účelne vynaložené, neprevyšujú vôbec uplatnenú pohľadávku, nemožno takéto trovy v zásade považovať za neprimerané voči pohľadávke.

Z uvedených dôvodov odvolačný súd dospel k záveru, že trovy vedľajšieho účastníka vo výške vyčíslenej v písomnom vyjadrení z 29.11.2012 (č.l. 57 spisu) v celkovej sume 58,15 eur nie sú neprimerané voči uplatňovanej pohľadávke a ich vyčíslenie je v súlade s advokátskou tarifikou, teda s vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Odvolačný súd považuje za potrebné k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviesť, že jeho názor o tom, že v spotrebiteľských veciach nie je možné aplikovať ust. § 150 ods. 2 O.s.p. nie je správny. Ust. § 150 ods. 2 O.s.p. sa uplatňuje na drobné spory bez ohľadu na to, aký je charakter tohto sporu, je teda aplikovateľný aj na spory spotrebiteľské.

Odvolačný súd ďalej považuje za potrebné uviesť k vyjadreniu žalobcu, ktorý navrhol zmeniť rozsudok v jeho napadnutej časti a nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, že aj v občianskom

súdnom konaní platí zásada zákazu "reformatio in peius," čo znamená, že ak žalobca sám nenapadol výrok o povinnosti nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 19,38 eur, nie je možné po odvolaní vedľajšieho účastníka zmeniť rozhodnutie v jeho neprospech.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p.. Vedľajší účastník bol vo vzťahu k svojmu odvolaciemu návrhu čiastočne úspešný, pretože si uplatnil aj náhradu odmeny za vyjadrenie z 13.02.2013 spolu s režijným paušálom, ktoré však vo veci vykonané nebolo. Preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom ani vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.